

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821010343
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8821010343.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.05.2022, v trestnej veci obžalovaného O. N. pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytového priestoru podľa § 218 ods. 2, 3 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/55/2021 zo dňa 22.02.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. N..

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou napadnutým rozsudkom sp. zn. 2T/55/2021 zo dňa 22.02.2022 uznal obžalovaného O. N. vinným zo spáchania prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytových priestorov podľa § 218 ods. 2, 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, ktorý spáchal, tak že

- od 21.00 hod. dňa 22.05.2021 o 09.15 hod. dňa 23.05.2021 vošiel doposiaľ nezisteným spôsobom do areálu budovy gynekologickej ambulancie patriacej podľa listu vlastníctva majiteľke O.. I. U. na adrese C. Č.. XXXX/XX S. S. D. H. kde doposiaľ nezistenom spôsobom a predmetom na budove ambulancie poškodil dve bezpečnostné kamery nachádzajúce sa na stene budovy pri dverách umiestnených v zadnej časti ambulancie, ktoré pootáčal, dôsledkom čoho ich ohol a následne prekonal uzamknuté vstupné plastové dvere nachádzajúce sa na budove v zadnej časti, ktoré poškodil a otvoril pravdepodobne kopnutím a to tak, že na dverách vytvoril poškodenia rôznych tvarov a veľkostí, v oblasti sklenej výplne vytvoril tri praskliny, poškodil mechanizmus zamykania dverí, vyhol časť zárubne a následne neoprávnené bez vedomia a súhlasu vlastníka budovy cez dvere vošiel do vnútorných priestorov ambulancie a následne po schodoch až na poschodie, kde v miestnosti spálne si ľahol na posteľ, ktorú užil na prespanie, čím pre poškodenú O.. I. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N.I. D. Č.. XXXX/X spôsobil škodu poškodením najmenej 2.497,73 €.

Za to mu súd uložil podľa § 218 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona pri prevahe priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h), m) Tr. zákona, oproti jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Dňa 28.02.2022 obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom podal odvolanie proti rozsudku. Odvolanie smeruje proti výroku o vine a treste.

Obhajca odôvodnil odvolanie obžalovaného podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 07.04.2022. Obhajca konštatuje, že v priebehu celého konania obžalovaný vysvetľoval všetky okolnosti skutku. To, čo sa stalo, oľutoval. Majú za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok nie je trestným činom, pretože k neoprávnenému zásahu do práv nebytovému priestoru obžalovaným nikdy nedošlo. Obhajoba má za to, že trestné stíhanie už v predsúdnom konaní malo byť zastavené, pretože boli splnené všetky zákonné podmienky. V tejto trestnej veci zo strany O. I. U. bol podaný písomný nesúhlas s vedením trestného stíhania voči osobe obžalovaného. V tomto písomnom nesúhlase poškodená vysvetľovala zákonný dôvod, dostatočne vysvetlila vzťah k obžalovanému, pre ktorý je trestné stíhanie neprípustné. Poškodená uviedla, že s obžalovaným sú dobrými kamarátmi a poškodená mu poskytovala pomoc. Poškodená poskytovala obžalovanému ubytovanie. Vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že aj dňa 23.05.2021 by mu poskytla ubytovanie, len zistila, že obžalovaný zabudol mobilný telefón a kľúč v budove, ktorú ona vlastní. Obžalovaný pravdepodobne konal skratovo, nemohol sa dostať do budovy, ani sa poškodenej telefonicky ozvať. Poškodená výslovne uviedla, že nechce, aby bol obžalovaný vôbec trestne stíhaný a škodu od neho nežiada. Samotná poškodená sa vyjadrila, že má s obžalovaným obdobný vzťah, blízky vzťah (kamarátsky, materinský), založený na dôvere a pomoci. Poškodená nechce, aby bol obžalovaný ďalej stíhaný, jeho umiestnenie vo väzbe ju trápi a pociťuje ujmu obžalovaného ako svoju vlastnú ujmu. Poškodená doteraz obžalovanému pomáha a chce, aby bol obžalovaný čo najskôr prepustený z väzby a aby bolo trestné stíhanie zastavené. S poškodenou bol obžalovaný v telefonickom kontakte, aj keď bol vo väzbe. Písali si listy. Aj to svedčí, že ich vzťah bol hlboký. Poškodená na poslednom hlavnom pojednávaní vypovedala odlišne od svojich predchádzajúcich výsluchov. Je pochopiteľné, že pre poškodenú nie je príjemne podrobne opisovať vzťah, ktorý s ním mala. Obžalovaný je mladší, ako poškodená. Poškodená pôsobí ako lekárka gynekologička v pomerne malom meste Vranov nad Topľou. Poškodená požíva v meste spoločenský status. Obžalovaný je väzobne stíhaný, tak preto sa nechce vyjadrovať. Preto nevypovedá o určitých skutočnostiach. Poškodenej je nepríjemné rozoberať svoje súkromie. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu, a to v uznesení sp. zn. 5Tdo/49/2011 zo dňa 24.11.2011, z ktorého vyplýva, že za obdobný pomer na účely trestného stíhania sa môže považovať akýkoľvek vzťah spĺňajúci kritérium, že poškodený by čo i hypoteticky ujmu obvineného pociťoval ako ujmu vlastnú. Medzi takýto vzťah zaradil aj silné kamarátstvo. To, či sa jedná o obdobný pomer, záleží od hĺbky a kvality kamarátskeho vzťahu obvineného k poškodenej. Vzťah musí byť vzájomný, nestačí, ak je len jednostranný. Dané osoby majú byť natoľko blízke, že sú si oporou. Z výpovedí poškodenej, ako aj z výpovedí obžalovaného je zrejmé, že si boli navzájom oporou, že poškodená poskytovala obžalovanému aj ubytovanie a zároveň, že ho finančne podporovala. Obžalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že vzťah poškodenej bol viac ako kamarátsky, mali spolu opakovane aj intímny styk. Podľa názoru obžalovaného je pochopiteľné, že poškodená nechcela opísať ich vzťah, a to z dôvodu odkrývania jej súkromia v citovej a intímnej oblasti. V prípade, ak sú pochybnosti o akýchkoľvek otázkach súvisiacich s touto trestnou vecou, je potrebné uplatniť zásadu in dubio pro reo a vykladať tieto pochybnosti v prospech obžalovaného. Aj použitím základných prvkov logiky sa dá dospieť k hodnoteniu vzájomného vzťahu medzi poškodenou a obžalovaným, že išlo viac ako len o kamarátsky vzťah, z tohto dôvodu malo byť trestné stíhanie zastavené. Podľa názoru obhajoby bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu.

Je pravdou, že obžalovaný bol v minulosti viackrát súdne trestaný, ale je v pozícii obžalovaného, má svoje práva a doteraz sa na neho pozerá ako na osobu, ktorej nebolo preukázané spáchanie trestného činu v zmysle prezumpcie neviny. Aj pri osobe, ktorá má svoju „trestnú minulosť“, je nevyhnutné, spravodlivé a zákonné, aby boli rešpektované práva, ktoré sa uplatňujú a dodržiavajú aj pri osobách, ktoré neboli trestané. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov a čítaním listinných dôkazov. Na hlavnom pojednávaní navrhol vypočuť svedka A. N., ktorý by sa mohol vyjadríť k skutočnostiam týkajúcich sa vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou. Tento svedok mal preukázať vzťah medzi nimi. Spolu so svojou výpoveďou a výpoveďou svedka R. G.Ž. to mohlo mať vplyv na posudzovanie vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou.

Nesúhlasí s tým, že trest je primeraný. Trest je neprimerane prísny. Súd nezobral do úvahy všetky okolnosti prípadu. Nesúhlasí, že v jeho prípade prevažovali priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi okolnosťami. Podľa správy ÚVV Košice je hodnotený prevažne kladne. Od vyhlásenia rozsudku sa jeho správanie v ÚVV zlepšilo, dostal pochvaly.

Obhajca navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorým sa zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok pre chyby v napadnutých výrokov rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo pre to, že sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, aby zrušil napadnutý rozsudok, ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku, aby zrušil napadnutý rozsudok, pretože trest je neprimeraný.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa podrobne vo svojom rozsudku rozobral jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazných prostriedkov.

Krajský súd poukazuje práve na túto časť rozsudku súdu prvého stupňa.

Obrana obžalovaného spočíva v tom, že s poškodenou mal vzťah, ktorý by sa dal definovať podľa ustanovenia § 130 ods. 2 Tr. poriadku, teda na trestné stíhanie pre žalované prečiny sa vyžaduje súhlas poškodenej a takýto súhlas poškodenou nebol daný, krajský súd uvádza, že nejde o novú skutočnosť, táto skutočnosť bola interpretovaná už v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Už súd prvého stupňa sa dôsledne zaoberal touto otázkou a obranou obžalovaného, rovnako ako odvolateľ v rámci odvolania poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/49/2011 zo dňa 24.11.2011, na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III ÚS 3162/12 zo dňa 24.01.2013 a sp. zn. II ÚS 955/2018 zo dňa 09.07.2018. Následne súd prvého stupňa poukázal na jednotlivé výpovede tak obžalovaného a poškodenej na hlavných pojednávaniach, ktoré sa týkali definície ich vzťahu, hodnotil to aj z pohľadu nestrannej osoby, a to výpovede R. G. a na základe vykonaného dokazovania vyslovil záver, že medzi obžalovaným a poškodenou nie je taký vzťah, ako to predpokladá ustanovenie § 211 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na ustanovenie § 130 ods. 2 Tr. poriadku, súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovaného, podľa ktorej trestné stíhanie už pred súdnym konaním malo byť zastavené, lebo boli splnené zákonné podmienky na jeho zastavenie pre jeho neprípustnosť. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd prvého stupňa konštatoval, že vykonaným dokazovaním nezistil také objektívne skutočnosti, z ktorých by bolo možné usudzovať, že medzi obžalovaným a poškodenou je taký silný citový vzťah, že by ujmu obžalovaného poškodená právom pociťovala ako vlastnú ujmu.

Samotná poškodená v rámci opakovaných výsluchov pred súdom prvého stupňa konštatovala, že ona sa snažila pomôcť obžalovanému, ktorý bol v zlom fyzickom, psychickom stave. Poskytla mu ubytovanie, stravu. V prípade, ak by mu neposkytla nocľah, bol by na ulici. Chcela mu pomôcť, aby sa dostal z drogovej závislosti. Samotný vzťah definovala, že išlo o vzťah kamarátsko-materinský, nie priateľský, pre ňu obžalovaný nebol rodina, ani partner, ani priateľ a nikdy s ním nemala intímny pomer.

Obžalovaný v rámci svojho odvolania sa snažil o prehodnotenie tohto vzťahu, ktorý poškodená jednoznačne definovala pri svojich výpovediach. Argumentoval tým, že poškodená býva v malom meste, má určité postavenie, preto sa nechce vyjadrovať a vypovedať o určitých skutočnostiach, pretože je jej nepríjemne rozoberať svoje súkromie.

K tejto argumentácii odvolateľa krajský súd musí dodať, že obžalovaný prezentuje svoj vzťah k poškodenej zo svojho pohľadu. Tento svoj vzťah, okrem toho, že ho definoval ako kamarátsky, následne bližšie špecifikoval, že tento vzťah mal prerásť až do intímneho vzťahu a že tento vzťah spĺňa všetky atribúty, aké sú kladené na vzťah definovaný v § 130 ods. 2 Tr. poriadku. Krajský súd k tejto argumentácii musí dodať, že vzťah medzi dvomi ľuďmi a jeho definícia musí vychádzať z obojstranného pohľadu. Nemôže byť hodnotený iba jednostranne tak, ako to činí obžalovaný a kládie dôraz, že práve jeho pohľad je tým správnym pohľadom. Pri definícii vzťahu je potrebné vychádzať práve z názorov oboch účastníkov tohto vzťahu. Krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že poškodená jednoznačne definovala svoj vzťah k obžalovanému a vychádzajúc z tejto definície, z obsahu vzťahu, ktorý popisala, nemožno uzavrieť, že

by išlo o vzťah, ako to vyžaduje ustanovenie § 130 ods. 2 Tr. zákona. Súd prvého stupňa správne ustálil, že takýto vzťah neexistuje, ako to popisoval obžalovaný a de facto, takýto vzťah sa nemôže preukazovať ani výsluchom tretích osôb, ako to navrhol odvolateľ v rámci odvolania, svedka A. N.. Opätovne krajský súd zdôrazňuje, že išlo by iba o pohľad zvonku, ktorý by definoval vonkajšie prejavy vzťahu, nie však jeho vnútornú silu a intenzitu.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania zhodnotil jednotlivé dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a dospel k správneému záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytového priestoru podľa § 218 ods. 2, 3 písm. a) Tr. zákona poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, a to po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej s úmyslom priamym.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa plne riadil základnými zásadami pre ukladanie trestu, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zákona. Ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Ako poľahčujúcu okolnosť hodnotil skutočnosť, že k spáchaniu trestného činu sa priznal, oľutoval trestný čin / § 36 písm. l) /, na druhej strane bral zreteľ na priťažujúce okolnosti a to, že už bol odsúdený za trestný čin / § 37 písm. m) / a spáchal viac trestných činov / § 37 písm. h) Tr. zákona /.

Obžalovaný z miesta svojho trvalého pobytu je hodnotený všeobecne. Nie je evidovaný v registri poisťencov Sociálnej poisťovne. V ústrednej evidencii správnych deliktov a priestupkov má evidovaných 9 priestupkov. V odpise z registra trestov má 17 záznamov.

Po ustálení pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, zhodnotením osoby obžalovaného, súd prvého stupňa postupoval správne, keď aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona, upravil trestnú sadzbu, zohľadnil ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zákona, pretože ukladal trest za dva trestné činy a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, krajský súd dospel k záveru, že tento trest je primeraný a týmto trestom je možné zabezpečiť dosiahnutie účelu trestu tak, ako je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Obžalovaný O. N. v dobe posledných 10 rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto súd prvého stupňa postupoval správne, ak obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Uznesenie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.